

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18C/154/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109219178
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Hlistová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1109219178.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Hlistovou v spore žalobcu: J. Q. , B. XX, XXX XX R. -V., Č. Y., proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava o náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanej súd n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Skutková a právna argumentácia sporových strán

Žalobca

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.05.2009 sa žalobca domáhal zaviazania žalovanej k úhrade 618.000 Sk (t.j. 20.513,84 Eur) príslušenstvom titulom náhrady za nemajetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp.zn. 9Cb 673/99, v ktorom sa riešila otázka obnovy konania vo veciach 18 Rob 1357/96 a 17 Rob 1361/96 ako aj v konaniach, v ktorých krajský súd rozhodoval o návrhu na zrušenie platobných rozkazov. Nesprávny postup krajského súdu v uvedených konaniach malo za následok aj prietahy v konaniach exekučných, v ktorých platobné rozkazy predstavovali exekučný titul t.j. sp.zn. Er 3159/97(18Rob 1357/96) a sp.zn. Er 3196/97 (17Rob 1361/96) .

2. Oprávnenosť svojho nároku odôvodnil tým, že od roku 1997 prebiehajú exekučné konania na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. Er 3159/97(18Rob 1357/96) a sp.zn. Er 3196/97 (17Rob 1361/96) na základe právoplatných exekučných titulov a to platobných rozkazov vydaných Krajským súdom v Košiciach pod sp.zn. 18Rob 1357/96 a 17Rob 1361/96. V prípade platobného rozkazu 18 Rob 1357/96 zo dňa 01.07.1997 bol žalovaný, obec Holčikovce, zaviazaný zaplatiť žalobcovi, Ing. Ladislav Militký, 86.513,- Sk spolu so zmluvným úrokom 0,5% za každý deň omeškania z 13 súm v rozhodnutí špecifikovaných. Exekučné konanie sa vedie pod sp.zn. Er 3159/97 na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Exekúcia nie je ani po 11 rokoch skončená. V prípade právoplatného platobného rozkazu 17Rob 1361/96 sa vedie exekúcia proti povinnému, obec Holčikovce, pre vymoženie 99.997 Sk a zmluvnej pokuty vo výške 1% zo súm v rozhodnutí špecifikovaných. Exekúcia ani v tomto prípade nie je po 11 rokoch skončená.

3. Povinný z exekučných konaní v roku 1999 podal návrh na obnovu konania, v ktorých boli vydané platobné rozkazy ako exekučné tituly v exekučnom konaní. Obnova konania bola vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 9Cb 673/99. Tento návrh bol najskôr zamietnutý v roku 2000, potom zrušený Najvyšším súdom SR v roku 2000, potom nastali prietahy v konaní na Krajskom súde v Košiciach v rokoch 2001-2005. V roku 2005 Krajský súd v Košiciach nezákonne obnovu povolil, avšak následne dňa 29.11.2006 Najvyšší súd SR rozhodnutím vydaným pod sp.zn. IObo 223/2005 návrh na obnovu konania vo veciach 18Rob 1357 /96 a 17Rob 1361/96 zamietol . Konanie v oboch prípadoch bolo zaťažené prietahmi, ktoré trvali od 1.7.1999 do 22.2.2007, zbytočne 7 rokov a 5 mesiacov.

4. Vo februári /2007 podal povinný v exekučnom konaní, Obec Holčikovce, návrh na zrušenie platobného rozkazu 17 Rob 1361/96 a 18Rob 1357/96 z dôvodu jeho nedoručenia oprávnenej osobe konajúcej v mene povinného i napriek tomu, že povinný sa týmito právoplatným rozhodnutím od 7/1997 riadil desať rokov a podával proti nemu opravné prostriedky. Krajský súd v Košiciach po 10 rokoch platnosti oboch exekučných titulov tieto zrušil. Napr. 11.10.2007 nezákonné zrušil. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 16.1.2007 6Obo 262/07 a potvrdené v konaní o dovolaní povinného rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 6.6.2008 sp.zn. IObo V21/2008. V dôsledku toho sa vec po 11 rokoch vrátila na nové konanie na Krajský súd v Košiciach v dôsledku čoho došlo k ďalším prieťahom.

5. Rovnaký priebeh udalostí nastal aj v súvislosti s rozhodnutím 17Rob 1361/96, kedy žalovaný, Obec Holčikovce, podal vo februári /2007 návrh na zrušenie platobného rozkazu sp.zn. 17Rob 1361/96. Krajský súd v Košiciach dňa 26.2.2007 vydal opravné uznesenie, ktorým bezdôvodne a nezákonne opravil platobný rozkaz. Na základe odvolania žalobcu bolo rozhodnutím Najvyššieho súdu SR z 25.4.2007 sp.zn. 4Obo 3196/07 napadnuté uznesenie zrušené a rozhodnutie bolo potvrdené aj v rámci dovolacieho konania uznesením NS SR z 29.5.2008 sp.zn. IObo V 50/2007-62, ktorým bolo dovolanie proti rozhodnutiu NS SR 4Obo 3196/07 odmietnuté. Taktiež konanie 17Rob 1361/96 nie je v dôsledku postupu Krajského súdu v Košiciach ukončené, je po 11 rokoch poznačené prieťahmi v konaní, súd sa nezoberal návrhmi povinného vecne a nestranne, iba sa snažil doceliť zneplatnenie platobných rozkazov, čím spôsobil ďalšie prieťahy v konaní.

6. Vyššie uvedené a špecifikované prieťahy žalobcovi spôsobili a spôsobujú, stresy a obavy o budúcnosť, uvedené konania trvajú už 11 rokov, poukazujú na nepredvídateľnosť súdnych rozhodnutí, dlhoročný nesprávny úradný postup, prieťahy a nezákonnosť napr. Krajského súdu v Košiciach, ktorý účelovo po 10 rokoch začal dopĺňať platobné rozkazy a potom po 10,5 roku ich začal účelovo a nezákonne dokonca rušiť. To všetko má negatívny dopad na žalobcu a jeho rodinu, podieľa sa na vzniku a rozvoji jeho ťažkej choroby. Uvedené poškodzuje žalobcu i tak, že sám nie je schopný splácať svoje záväzky a sú na neho uvalené exekúcie, čo ho ďalej majetkovo poškodzuje a ohľadom straty dobrého mena v podnikaní i nemajetkovo. Pretože nemajetková ujma z vyššie uvedených dôvodov už prekročila únosnú mieru tolerancie východoeurópskeho korupčného prostredia, žalobca vyčíslil nemajetkovú ujmu v súlade s judikátmi ESLP pri evidentnom porušení práva na spravodlivý a nestranný proces daného ako Listinou, tak Dohovorom, tak i Ústavou, ako k nemu v daných prípadoch zo strany Krajského súdu v Košiciach došlo a ďalej dochádza, čiastkou 618.000,- Sk. Žalovaný požiadal v rámci predbežného prerokovania nároku o odškodnenie nemajetkovej ujmy čiastkou vo výške 618.000,- Sk v lehote do 30.9.2008. Dňa 19.5.2009 však žalovaná zaslala dopis z 12.5.2009, ktorým žalobcovi oznámila, že jeho nárok z objektívnych dôvodov v 6 mesačnej zákonnej lehote nemôže vyriešiť a vec má riešiť súdnou cestou. S poukazom na uvedené žiada, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým určí povinnosť žalovanej uhradiť žalobcovi 618.000,- Sk s 12% úrokom z omeškania od 15.3.2009 do zaplatenia.

Vyjadrenie žalovanej

7. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 06.08.2012 uviedla, že nárok žalobcu neuznáva čo do základu a výšky nakoľko nárok vznikol za účinnosti zák.č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a preto je potrebné nárok posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona ktorý však neumožňuje odškodňovať nemajetkovú ujmu. Túto zohľadňuje vo svojich ustanoveniach až zák. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Z uvedeného dôvodu žiadala žalobu zamietnuť. Súčasne súdu oznámila, že nárok žalobcu nebol v zákonnej lehote prerokovaný.

Skutkové a právne posúdenie sporu

8. Prvostupňový súd vo svojom v poradí prvom rozhodnutí žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že na nesprávny úradný postup Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp.zn. 9Cb 673/99 - prieťahy v konaní v období od roku 1999 až 2004, ktoré bránili vykonaniu exekúciám vedeným pod sp.zn. Er 1020/97 a Er 3196/97, sa vzťahuje zákon č.58/1969 Zb. ktorý nesprávny úradný postup nedefinuje a nemajetkovú ujmu neupravuje a za obdobie, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia zák. č. 514/2003 Z.z. žalobca v konaní nepreukázal naplnenie predpokladov pre náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods.2 zák.č. 514/2003 Z.z.

9. Na základe podaného odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 26.03.2019 č.k. 14Co 31/2016 - 188 rozsudok prvostupňového súdu z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu a nedostatočného a nezrozumiteľného odôvodnenia zrušil a vec vrátil na nové konanie.

10. V ďalšom konaní súd opätovne vyhodnotil písomné a ústne vyjadrenia sporových strán a dospel k nasledovnému záveru.

11. V predmetnom konaní sa žalobca domáha náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 9Cb 673/99, v rámci ktorého sa

rozhodovalo o obnove konaní vedených na krajskom súde pod sp.zn. 17Rob 1361/96 a 18Rob 1357/96, v ktorých boli vydané právoplatné platobné rozkazy tvoriace právny podklad pre výkon rozhodnutia vedený na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. Er 3159/97(18Rob 1357/96) a sp.zn. Er 3196/97 (17Rob 1361/96) . V dôsledku nesprávneho úradného postupu krajského súdu došlo k prietahom v konaní o povolení obnovy konania ohľadom zrušenia pôvodných exekučných titulov a tým aj k prietahom v exekučných konaniach, na základe ktorých boli exekúcie vedené. K nesprávne úradnému postupu krajského súdu, t.j. k prietahom v konaní, malo dôjsť vo vzťahu ku konaniu 9Cb 673/99 v období od 01.07.1999 do 22.02.2007 , pričom nesprávny úradný postup krajského súdu spočíval v rozhodovacej činnosti krajského súdu, ktorý na základe návrhu na obnovu konania podaného žalovaným resp. povinným, t.j. obcou Holčikovce, v roku 1999 najskôr návrh v roku 2000 zamietol. Po zrušení rozhodnutia najvyšším súdom v roku 2000 konal až v roku 2005, kedy obnovu konania nezákonne povolil. Toto jeho rozhodnutie bolo v odvolacom konaní rozhodnutím najvyššieho súdu sp.zn. 1Obo223/96 zo dňa 29.11.2006 zmenené a návrh bol zamietnutý.

12. Ďalej nesprávny úradný postup krajského súdu, ktorým došlo k prietahom v konaní spočíval aj v jeho postupe ohľadom rozhodovania o návrhu žalovaného resp. povinného, t.j. obce Holčikovce, na zrušenie platobných rozkazov sp.zn. 18Rob 1357/96 a sp.zn.. 17Rob 1361/96, podanom na krajskom súde vo februári 2007. Krajský súd rozhodnutím zo dňa 11.10.2007 oba platobné rozkazy zrušil. Toto rozhodnutie bolo v konečnom dôsledku rozhodnutím najvyššieho súdu 06.06.2008 zrušené. Taktiež nesprávneho úradného postupu sa dopustil krajský súd v konaní o návrhu na zrušenie platobného rozkazu 17Rob1361/96 iniciovanom povinným vo februári 2007, v ktorom uznesením zo dňa 26.02.2007 nezákonne menil znenie platobného rozkazu. Uznesenie bolo na podnet oprávneného - žalobcu rozhodnutím najvyššieho súdu sp.zn. 6Obo 262/07 zo dňa 25.04.2007 zrušené a dovolanie povinného uznesením najvyššieho súdu 1Obo V 50/2007-62 zo dňa 29.05.2008 odmietnuté.

13. Vychádzajúc z tvrdení uvádzaných žalobcom, žalobca za základ právneho nároku na náhradu škody označil nesprávny úradný postup krajského súdu, ktorým boli spôsobené prietahy v súdnych konaniach a následne v príčinnej súvislosti s prietahmi v konaní bola žalobcovi spôsobená nemajetková ujma, ktorej úhrady sa v predmetnom konaní domáha.

14. Žalobca v priebehu konania súdu doručil aj ďalšie písomné vyjadrenia zo dňa 29.04.2015, 08.09.2020, 23.07.2020 v ktorých sa vyjadroval, v súvislosti so súdnymi konaniami v ktorých vystupuje ako procesná strana, k stavu justície, rozhodovacej činnosti súdov vo veciach v ktorých je zainteresovaný, k predstaviteľom súdnej moci a pod. Tieto ďalšie písomné vyjadrenia neobsahovali zásadné informácie, ktoré by mali relevantnú výpoveď pre právne posúdenie oprávnenosti nároku.

15. Zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom vyplýva, že k prietahom v konaní malo dôjsť v priebehu rokov 1999 až 2008, počas obdobia platnosti a účinnosti oboch právnych noriem upravujúcich zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, t. j. zák. č. 58/1969 o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a zák. č. 514/2003 Zb. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.júla 2004. V zásade platí podľa § 27 ods.2 zák.č. 514/2003 Zb. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosť, že za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje doterajšími predpismi. Avšak v prípade, ak nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci začal pred 01.júnom 2004 ale pretrvával aj v čase po nadobudnutí účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa spravuje zákonom č. 514/2003 Z.z.

16. Podľa § 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písmeno a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

K nesprávnemu úradnému postupu

17. Zákona č. 514/2003 upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci z dôvodu nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu orgánu štátnej moci a správy ako absolútnu objektívnu zodpovednosť, ktorej sa nemožno zbaviť a taktiež, na rozdiel od iných prípadov zodpovednosti, neprichádza do úvahy jej liberácia alebo exkulpácia. Podľa uvedeného zákona právnym základom nároku na náhradu škody voči štátu je nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánov štátnej moci a správy. V každom z týchto prípadov zákon explicitne stanovuje podmienky, ktoré musia byť súčasne splnené aby uplatnený nárok poškodeného bol posúdený ako oprávnený. Týmito podmienkami okrem nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu je existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žalobca svoj nárok na náhradu škody uplatnený na súde zakladá na nesprávnom úradnom postupe súdu v konaní o obnove konania sp.zn. 9Cb 673/99 ako i v konaniach o rozhodovaní o návrhu povinného, obce Holčikovce, o zrušení platobných rozkazov 17Rob 1361/96, 18Rob 1357/96, ktorý viedol k neodôvodneným prietahom v konaní v dôsledku ktorých mu bola spôsobená škoda a nemajetková ujma. Nesprávny úradný postup krajského súdu spočíval vo vydávaní rozhodnutí, ktoré boli následne v dôsledku procesných opravných prostriedkov zrušené alebo rozhodnutia zmenené súdnymi autoritami vyššieho stupňa. Iba v prípade konania o povolení obnovy konania vo veciach 17Rob 1361/96, 18Rob 1357/96 vedeného pod sp. zn. 9Cb 673/99, žalobca vytýkal nečinnosť súdu v rokoch 2001-2005, kedy súd vo veci nekonal.

17. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom účinným do 31.12.2008 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

18. V najvšeobecnejšej rovine by bolo možné konštatovať, že nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci je akékoľvek konanie tohto orgánu pri výkone verejnej moci alebo opomenutie konania zo strany tohto orgánu pri výkone verejnej moci, ktoré je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi - podstatné je, aby k takémuto konaniu alebo opomenutiu konania došlo pri výkone verejnej moci. V prípade nesprávneho úradného postupu teda môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania.

19. Konanie krajského súdu spočívajúce vo vydávaní rozhodnutí, ktoré následne boli zmenené alebo zrušené rozhodnutím súdu vyššieho stupňa nemožno považovať za nesprávny úradný postup, nakoľko konanie súdu bolo vyvolané podaním subjektu, ktorý mal vecnú legitimáciu k takémuto úkonu a povinnosťou súdu bolo o návrhu rozhodnúť. V súvislosti s rozhodovacou činnosťou súdu by prichádzala do úvahy len škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím definovaným v § 5 zák. č. 514/2003 Z.z., pričom právo na náhradu škody je možné uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým mala byť škoda spôsobená bolo zmenené alebo zrušené. Žalobca v konaní netvrdil a nepreukázal skutočnosti, ktoré by s takýmto základom právneho nároku spájali uplatnený nárok na náhradu škody.

20. Vo vzťahu k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, s poukazom na znenie ustanovenia účinného v čase za ktorý má súd otázku prietahov tvrdených žalobcom posudzovať, t.j. od roku 2001 do 2005 je súd toho názoru, že toto porušenie práva je kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR, ktorý vždy s poukazom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu po zhodnotení základných kritérií (zložitost' veci, správanie účastníka, postup súdu) konštatuje, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Vzhľadom na uvedené

všeobecný súd prvého stupňa nemá kompetenciu, ani v konaní o náhrade škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. preskúmať, resp. zisťovať zbytočné prietahy. Správnosť tohto názoru súd opiera o logický výklad, že ak by prvostupňový súd vo veci náhrady škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. mohol posudzovať postup iného súdu z hľadiska zbytočných prietahov, došlo by k situácii, kedy by prvostupňový súd posudzoval postup iných všeobecných súdov a to i súdov vyššieho stupňa napr. Krajského súdu. Najvyššieho súdu SR, čo je podľa názoru súdu neprípustné (možnosť porušenia inštančného princípu). Ďalšou nie menej dôležitou skutočnosťou je fakt, že ak by kompetenciu preskúmať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov okrem Ústavného súdu SR mali aj iné orgány, znamenalo by to, že to isté konanie v rovnakom čase by boli oprávnené preskúmať čo do porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov rôzne orgány, s rôznym stupňom hierarchie (mohlo by dôjsť k viacerým rozhodnutiam, viacerých orgánov o rovnakej otázke porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, čo vyvoláva zmätočnosť). V konečnom dôsledku je potrebné konštatovať, že samotnej ochrany práv sa možno domáhať využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa § 127 ods. 1 Ústavy SR a či došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. je kompetentný preskúmať v súlade s ustálenou judikatúrou Ústavný súd SR. V tejto súvislosti súd musí konštatovať, že Slovenská republika ratifikovala medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách ktoré majú prednosť pred zákonmi SR, ak zabezpečujú väčší rozsah základných práv a slobôd. Keďže čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nárok na náhradu škody pre prípad porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov neupravuje, súd vychádza z platných vnútroštátnych predpisov.

21. Uvedený názor súdu podporuje novela zák.č. 514/2003 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2013, ktorá v § 9 ods.2 taxatívne vymedzuje z akých podkladov súd pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu pri zbytočných prietahoch v konaní má vychádzať, t.j. z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods.2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa ods.3) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

22. Keďže žalobca podľa zák.č. 514/2003 Z.z. nepredložil o existencii prietahov za obdobie od roku 2001 do 2005 rozhodnutie Ústavného súdu SR, súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je splnená zákonná podmienka priznania nároku na náhradu škody a to existencia nesprávneho úradného postupu. Žalobca v konaní síce poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. 593/2012, avšak tento nález rieši prietahy v iných súdnych konaniach ako tých ktoré žalobca v žalobe označil i napriek tomu, že sa týkajú exekučných titulov 17Rob 1361/97 a 18Rob 1357/96 a prípadne exekučných konaní s tým súvisiacich. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že žalobca na tunajšom súde vedie niekoľko konaní o náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu súdu na základe právnej zodpovednosti štátu podľa zák.č. 514/2003 Z.z., pričom nároky v nich uplatňuje diferentne vo vzťahu k subjektu, ktorý prietahy mal spôsobiť a vo vzťahu k obdobiam kedy k nesprávneému úradnému postupu malo dôjsť.

23. K nároku na náhradu škody

Podľa § 17 ods.1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

24. Zákon č.514/2003 Z.z. v ustanovení § 17 ods.1) konštatuje, že sa podľa uvedeného zákona uhrádza škoda a ušlý zisk, pričom pojem "škody" a "ušlého zisku" bližšie neupravuje. V tomto prípade je možné vychádzať z právnej úpravy obsiahnutej v občianskom zákonníku alebo priamo z judikatúry súdov týkajúcej sa zodpovednosti štátu za náhradu škody. Pod škodou možno chápať nedobrovoľnú ujmu na majetku poškodeného, pričom možno rozlišovať medzi materiálnou škodou (objektívne zistiteľné zmenšenie majetku poškodeného) a nemajetkovou ujmom (ujma zasahujúca do osobnostnej integrity človeka). Pre uplatnenie nároku na náhradu škody je nevyhnutné, aby škoda existovala v čase, keď poškodený si jej náhradu uplatňuje a v prípade, že si ju uplatňuje voči štátu, musí byť spôsobená v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, pričom musí ísť o následok priamy nie sprostredkovaný. Náhrady škody je možné sa úspešne domáhať len v prípade, kedy nedošlo k jej premlčaniu. Premlčacia lehota na uplatnenie nárokov podľa Zákona 514/2003 je upravená v ustanovení § 19 v znení ktorého sa právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov."

26. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.513,84 Eur príslušenstvom z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prieťahoch v konaní. Táto nemajetková ujma má byť satisfakciou za dlhodobé obdobie neistoty ako aj negatívneho dopadu na žalobcu a jeho rodinu v podobe neschopnosti splácania záväzkov a vzniku exekúcií na jeho majetok, poškodenia dobrého mena v podnikaní a vzniku a rozvoji jeho ťažkej choroby.

27. Predmetné konanie je sporovým konaním, v ktorom každá zo sporových strán preukazuje pravdivosť svojich tvrdení a tak na žalobcovi spočívalo dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu základu právneho nároku, existencie nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom súdu. Bolo preto na žalobcovi aké dôkazy súdu predloží prípade navrhne vykonať. V tomto smere dôkazná povinnosť žalobcu po celú dobu vedenia konania zostala v rovine tvrdenia. Súd návrh na doplnenie dokazovania predložením listinných dôkazov o existencii exekúcií vedených na jeho majetok na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 zamietol, nakoľko žalobca mal dostatočný časový priestor uvedené dôkazy súdu ako aj protistrane predložiť. Navyše pripustenie takéhoto dôkazu na pojednávaní by viedlo k opätovnému odročeniu pojednávania a jeho vykonanie by nemalo vplyv na rozhodnutie súdu, keďže jeho dôkazná sila nebola spôsobilá preukázať bez ďalšieho oprávnenosť nároku žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobca v konaní nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a ním uplatnenou škodou.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že ho z dôvodu efektívnosti a hospodárnosti konania žalovanej nepriznal i napriek tomu, že v konaní bola úspešná (§ 255 CSP) nakoľko žalovaná si ich náhradu v konaní neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana v neprospech ktorej bolo vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým (§ 365 CSP), že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávne obsadený senát,
- d) konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.